

پیری جمعیت باعث گسست فرهنگی می شود / تبعات پیری جمعیت

عضو هیئت علمی جامعه المصطفی (ص) العالمية گفت: وقتی میانگین سنی یک جامعه ای بالا باشد در آن جامعه بازنشستگان زیاد می شوند ...

عضو هیئت علمی جامعه المصطفی (ص) العالمية گفت: وقتی میانگین سنی یک جامعه ای بالا باشد در آن جامعه بازنشستگان زیاد می شوند و سن بازنشستگی سن تولید و باز تولید و افزایش ثروت و پیشرفت و رشد نیست بلکه آن جامعه را در قوس و سیر نزولی قرار می دهد. به گزارش خبرنگار مهر، رهبر معظم انقلاب اسلامی در پیام به همایش ملی «تغییرات جمعیتی و نقش آن در تحولات مختلف جامعه» با اشاره به اهمیت موضوع جمعیت و ضرورت فرهنگ سازی برای اقناع نخبگان در ارتباط با نیاز کشور به افزایش جمعیت، خاطرنشان کردند: مسئله‌ی نمای جوان برای کشور یک مسئله‌ی اساسی، مهم و تعیین کننده است و کشورهایی که در دنیا دچار پیری جمعیت شده‌اند به دشواری راه‌های برای مشکلات ناشی از آن یافته‌اند که لازم است برای حل این مشکل کار علمی، عمیق و اساسی صورت پذیرد.

ایشان در این پیام تصریح می کنند "مسئله جمعیت که بجد هم مورد بحث و اختلاف نظر در جامعه است، مسئله بسیار مهمی است. بلاشک از نظر سیاست کلی کشور، کشور باید برود به سمت افزایش جمعیت؛ البته به نحو معقول و معتدل. همه اشکالات و ایرادهایی که وارد می شود - که بعضی از اشکالاتی را هم که مطرح می‌کنند ما دیده‌ایم - قابل برطرف شدن و قابل پاسخ دادن است."

آیت الله محسن غرویان در گفتگو با خبرنگار مهر، در مورد تبعات و نتایج پیری شدن جمعیت گفت: وقتی جمعیت یک کشور پیر می شود طبیعتاً انرژی آنها کمتر می شود و توان تولید ثروت در آن کشور ضعیف می شود. چه در بعد کشاورزی و چه در بعد صنعت اینها آثار اقتصادی منفی بدنبال دارند.

وی افزود: همچنین از نظر روحی و روانی وقتی جمعیت پیر می شود نشاط و شادابی روحی و روانی کشور هم کم می شود و اینها در رفتارهای اجتماعی آثار منفی می گذارد. بالعکس اگر جمعیت یک کشور جوان باشد هم از لحاظ تولید و ثروت ملی آن کشور رشد بیشتری خواهد داشت و هم از حیث روحی و روانی و روابط اجتماعی و فرهنگی یک نوع نشاط و سرزندگی بالایی پیدا می کند.

عضو هیئت علمی جامعه المصطفی (ص) العالمية تصریح کرد: از نظر علمی هم وقتی جمعیت یک کشور پیر باشد توان تحصیل و کسب دانش و مطالعه در آن کم می شود اما اگر جمعیت جوان باشد انگیزه و شوق مطالعه و فراگیری دانش و مطالعه کتاب بالاتر می رود و اینها در مجموع در پیشرفت کشور مؤثر خواهد بود.

وی در ارتباط با گسست فرهنگی و اینکه چه تبعاتی می تواند از رهگذر اختلاف سنی والدین و فرزندان متصور شد هم بیان کرد: وقتی اختلاف سنی بین والدین و فرزندان زیاد می شود یعنی دو نوع فرهنگ به وجود می آید یعنی هرکدام متعلق به یک فرهنگ هستند و این اختلاف فرهنگی تبعات منفی زیادی دارد. والدین خواسته‌ها و تمایلات و انگیزه‌های جوان و فرزند خود را درک نمی کنند و فرزند هم مطالبات و خواسته‌های والدین خود را درست هضم نمی کند. این مسئله باعث نوعی اصطکاک و گسست فرهنگی بین والدین و فرزندان می شود. اما اگر فاصله سنی فرزند با پدر و مادر نزدیک باشد از نظر مطالبات فرهنگی و رفتار اخلاقی و روحیات و انگیزه‌های رفتاری می توانند همدیگر را درک کنند.

غرویان افزود: به اصطلاح امروز گاهی بعضی از فرزندان می گویند والدینمان ما را درک نمی کنند و این به خاطر اختلاف فرهنگی و گسست فرهنگی بین آنهاست. وقتی جمعیت یک کشور جوان باشد پدر و مادر در همان سنین جوانی فرزند می آورند. بنابراین می توانند مطالبات فرزندشان را به خوبی درک کنند و عکس العمل مناسب را داشته باشند.

عضو هیئت علمی جامعه المصطفی (ص) العالمية در مورد اینکه چه نسبتی میان میانگین سنی یک جامعه و تحقق رشد و توسعه که مستلزم نیاز به نیروی کار جوان است هم عنوان کرد: در سن بازنشستگی افراد توان کارکردن را ندارند و جامعه ای که پیر باشد بازنشستگانش بیشتر از نیروی جوان می شود. اما سن جوانی سن نشاط و شادابی است. لذا در جوانی باید انسان برود تحصیل و کار کند تا در ایام کهنسالی و پیری بتواند اندوخته و ذخیره ای داشته باشد. وقتی میانگین سنی یک جامعه بالا باشد در آن جامعه بازنشستگان زیاد می شوند و سن بازنشستگی سن تولید و باز تولید و افزایش ثروت و پیشرفت و رشد نیست بلکه آن جامعه را در قوس و سیر نزولی قرار می دهد.

